

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 29/07-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. marca 2007 predbežne prerokoval sťažnosť J. R., N., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaniach vedených Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 1 T 28/04, Krajským súdom v Trenčíne pod sp. zn. 3 To 44/2006 a Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 3 Ntv 16/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. R. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. novembra 2006 doručená sťažnosť J. R., N. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1 a 5

ústavy, ako aj práva podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaniach vedených Okresným súdom Prievidza (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 1 T 28/04, Krajským súdom v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 3 To 44/2006 a Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) pod sp. zn. 3 Ntv 16/2005.

Zo sťažnosti vyplýva, že rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1 T 28/04 z 3. augusta 2005 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 3 To 44/2006-674 z 22. mája 2006 bol sťažovateľ uznaný vinným z trestného činu násillia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi, trestného činu porušovania domovej slobody, ako aj trestného činu útoku na verejného činiteľa, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov dvoch mesiacov a desiatich dní so zaradením do I. nápravnoýchovnej skupiny. Podľa názoru sťažovateľa je jeho odsúdenie a potrestanie v rozpore so zákonom, keďže je v skutočnosti nevinný, lebo trestných činov sa nedopustil. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd rozsudok okresného súdu a uznesenie krajského súdu zrušil a jeho oslobodil spod obžaloby. Rovnako žiada zrušiť aj uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3 Ntv 16/2005 z 12. mája 2005 bez toho, aby uviedol, čoho sa toto uznesenie konkrétne týkalo. Napokon sťažovateľ namieta, že počnúc dňom 24. februára 2004 bol držaný vo väzbe nezákonne, a to bez toho, aby väzba bola krytá rozhodnutím okresného súdu. Je to tak preto, lebo uznesením okresného súdu sp. zn. Tp 40/03 z 12. decembra 2003 bola jeho väzba predĺžená do 24. februára 2004. Obžaloba bola podaná na sťažovateľa 18. februára 2004 a k predĺženiu väzby po 24. februári 2004 nedošlo, čo treba považovať za porušenie tak čl. 17 ods. 1 a 5 ústavy, ako aj čl. 5 ods. 1 dohovoru.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (pozri napr. I. ÚS 120/02, I. ÚS 124/04). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

Sťažnosť treba považovať za oneskorene podanú.

Sťažnosť smeruje jednak proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 1 T 28/04 z 3. augusta 2005, ďalej proti uzneseniu krajského súdu č. k. 3 To 44/2006-664 z 22. mája 2006 a napokon proti uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 3 Ntv 16/2005 z 12. mája 2005. Vzhľadom na čas, kedy boli tieto rozhodnutia vydané, je možné mimo akýchkoľvek pochybností konštatovať, že sťažnosť podaná na poštovú prepravu 20. novembra 2006 treba považovať za oneskorenú, lebo bola podaná dávno po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty.

Obdobná je situácia aj vo vzťahu k namietanej skutočnosti, podľa ktorej držanie sťažovateľa vo väzbe od 24. februára 2004 bolo protizákonné. Aj v tomto prípade bolo potrebné podať sťažnosť v dvojmesačnej lehote počítanej od namietaného porušenia základného práva na osobnú slobodu.

Zo všetkých uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. marca 2007